

ся пораждава отъ свѣтата любовъ къмъ народътъ и свободата, принесе несжмненни плодъ, защото хвжрили семе въ изораната нива, която ще да роди народното освобождение, (както и роди бѣл. Съч.). Но самитѣ тия трѣбваше да погинатъ. Но ако това Хаджи Димитрово движение да бѣше ся захванало извжтрѣ, то щѣше да има сжвѣмъ други послѣдствия. Че българитѣ сж способни за революция, свидѣлствуватъ българскитѣ юнаци, които до сега са си проливали кръвта подъ гръцкитѣ, сѣрбскитѣ и своитѣ собствени байряци; а че българитѣ не са можали да съставятъ ягка организация, свидѣлствуватъ турцитѣ, които още и до днесъ живѣятъ на Балканския полуостровъ. А отъ българитѣ само зависи окончателното падание на високата порта. Турция не е господарство, тя не е държава; а военни временни лагеръ; и за това тя трѣбва да падне, щомъ нейнитѣ войници изгубятъ своето мжжество, или щомъ тие се предадхтъ на други занятия.

Какво може да очаква човѣкъ въ онова господарство, което нѣма ни човѣшки стрѣмления, ни просвѣщение, ни истинско човѣшко образование? Падание. — Сѣка нация има свое възраждане, дѣтинство, мжжество и старость. Сѣка нация, както и сѣки човѣкъ, трѣбва да умрѣ. Народността, както и човѣкътъ, ослабва отъ себе си мисльта за своята собствена смжрть до послѣдниятъ день. Тя иска средства, за да продължава своето настояще положение. Тя създава закони и учреждения, и лжсти се съ лжжовни мечти, че ще да остане; и не мисли, че условието на живота е *промянение*.

И така, какво искатъ българитѣ?

„Българитѣ искатъ свобода лична и свобода народна, свобода нравствена и свобода физическа;“ повече нищо. Но да видимъ, що са заключава въ тия думи? на народътъ е нужна такава свобода, която да обезпечава неговата личностъ и неговата народностъ, а отъ тука произхожда, че българитѣ трѣбва да изгонятъ своитѣ господари турци, да свалятъ турскитѣ синджири отъ шийтѣ си, и да унищожатъ турското